

LXXIX.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Tinglysning.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 20. Marts 1926).

Fra alle Sider i Udvalget er man enig om at tiltræde Lovforslagets Grundtanker, og i det hele erkender man, at Lovforslaget betegner en værdifuld Reform paa det heromhandlede Retsomraade. Ligeledes kan man slutte sig til det af de sønderjydske Erhvervsorganisationer udtalte Ønske om, at Loven maa træde i Kraft, saa hurtigt som mulig.

Udvalget har under sin Behandling af Lovforslaget modtaget en Henvendelse fra Sagførerraadet af 18. Marts d. A. (der aftrykkes som Bilag til denne Betænkning), hvori der fremsættes forskellige Ønsker og Henstillinger. Udvalget anerkender, at Sagførerraadets Bemærkninger indeholder et værdifuldt Materiale til Belysning af visse Bestemmelser i Lovforslaget, men maa formene, at Raadets Ønsker — i det Omfang, man har kunnet tiltræde dem — vil kunne tilfredsstilles dels gennem den ministerielle Anordning, der skal udarbejdes i Tilknytning til Loven, og dels ved enkelte Tillægsbestemmelser, der rettelig hører hjemme i andre særlige Love, hvilket Sagførerraadet for øvrigt ogsaa selv har antydnet ved de fleste af sine Henstillinger. Udvalget mener saaledes, at Sag-

førerraadets Henstillinger vedrørende §§ 7, 9, 5te Stykke, 15, 23, 2det Stykke, og 43, som Udvalget kan tiltræde, naturligt imødkommes gennem dertil sigtende Bestemmelser i Anordningen. Endvidere er Udvalget enig i Sagførerraadets Henstillinger angaaende §§ 2, 4, 2det Stykke, og 10, 2det Stykke, og i, at disse Henstillinger imødkommes gennem Ændring i eller Tillæg til henholdsvis Tinglysningsafgiftsloven af 1. April 1922 (og det nu i Landstinget forelagte Lovforslag om Ændringer i denne Lov), Amtstueforordningen af 8. Juli 1840 § 2 og Retsplejelovens § 478. Sluttelig bemærkes, at Udvalget ligesom Sagførerraadet anser det for en Selvfølge, at Transport til Haandpant af Pantebreve angaaende fast Ejendom kan tinglyses paa Ejendommens Folium i Tingbogen (jfr. § 17, 3die Stykke), samt, at Lovforslagets § 11, 2det Stykke, kun angaar saadanne Dokumenter, paa hvilke Forordningen af 9. Februar 1798 finder Anvendelse, ligesom Udvalget med Hensyn til Sagførerraadets Bemærkninger til § 1 gaar ud fra, at det fremgaar modsætningsvis af § 2, at Transporter af andre tinglyste Dokumenter end Pantebreve (negotiable Papirer), altsaa f. Eks. af